

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Praxis Episcopalis

Piasecki, Paweł

Coloniae Agrippinae, 1620

Quando, & quoties visitandum sit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61608](#)

Cone. tunc in actu visitationis expedientur.
Prou. 2. Eligatur ergo in Visitatorem Sacerdotum secundum Concil. Prouin. alias ubi erit. 6.
c. Epis. Sacerdos aptus haberi non potest, saltē copum. Diaconus (& licet hoc non sit omnino de iure communi necessarium, est tamen Tur. Crem. in admodum conueniens) vir probus, grādū episcopūs, & prudens, Iurisperitus, & in Concopum, cilijs necnon in functionibus, ac rebus

Ecclesiasticis benè versatus; & ad exhortandum aptus, ita ut docere, inquirere, &c. ac corrigere valeat: & ubi unus non sufficit, plures eligi possunt. Si vero Visitator nequam sit, officioque suo permanentem ac peruersè fungatur, Notarius, & alij officiales id superioribus propalare tenentur. Episcopus autem tenetur de off. oīa excessibus Visitatoris.

S. Ant. d. c. epis. copum. Pania. p. 2 q. 1. Archidia. c. s. epis. copus. lib. 6.

CAPUT IV.

Quando, & quoties visitandum sit.

VISITATIO totius Dioecesis singularis annis fieri debet; vel si propter eius latitudinem, tota quotannis visitari non poterit; maior saltem pars visitari debet, ita tamen, ut biennio totaliter compleatur, etiam si non esset necessitas visitandi: iterari autem eodem cum sequenti anno sine causa visitatio non debet; si quis tamen saepius visitare voluerit; sed in Clem. mel tantum procurandus est, in alijs verò visitationibus recipietur, ut hospes: nisi id sibi ex privilegio, vel ex consuetudine comperat: quod de eodem Visitatore eadem ratione visitante intelligitur: nam si alius vel idem ipse à summo Pontifice delegatus, vel Visitator inferius pro sua iurisdictione visitasset, Ordinarius etiam eodem anno, ut Ordinarius visitare potest; ad illis tamen punitorum iterum punire nequit; sicut etiam ab illis absoluti innocentiam suam iterum demonstrare minimè tenentur. Et licet tota Dioecesis, ut supra tamen dictum est, possit, & debeat quotannis visitari; non tamen debet Visitator illa loca, quæ in fine unius anni visitauit, in principio alterius anni visitare; quia in visitatione nihil corrigendum esset: neque etiam, nisi absoluta, atque perfecta visitatione

totius dioecesis debet Visitator reiterare unius loci visitationem, nisi ex causa, eodem videlicet anno; alio enim anno poterit visitare, cum visitationi illius anni per exitum renunciauerit: nisi forte, ubi propter dioecesis latitudinem biennium requiritur: sed quamvis posset; condacibilius tamen erit, in primis illa loca visitare quæ diutius visitata non fuerunt, & quæ visitatione magis indigent. Et si commodè, vel abique difficultate ad unamquamque Ecclesiam accedere non poterit, de pluribus locis ad unum congruum Clericos & laicos studeat conuocare; ne in illis visitatio postponatur. Impedimentum autem legitimū non est paupertas loci; sed quando propter niues, vel glacies, aliaue legitima arbitrio boni viri impedimenta Visitator ad illa minimè accedere potest. Quo autem tempore facienda sit Visitatio, communiter concludunt Doctores posse semper fieri, licet commodius fiat tempore astatatis, maximè collectis fructibus: verum in hoc consideranda est in primis latitudo Dioecesis: nā ubi satis lata est, non est distinguendum tempus, nisi quādo Parochi adeō in functionibus Parochialibus detinentur, ut nullo

nullo pacto visitationi incumbere que-
ant, nisi cum Parochianorum, atq; cul-
tus diuini detimento: vbi verò Dioce-
sis lata nō est: tūc aliquādo expediens e-
rit visitare tempore messis; quando vi-
delicet impensa facienda sunt circa Ec-
clesiam: eo enim tempore omnes ad Ec-
clesias restaurandas, amplificandasque,
& ad elemosynas faciendas proprie-
res sunt: aliquando verò utilius erit alio
tempore, quando videlicet laici minus
occupati sunt; quia eo casu illorum, quæ
in Parochia prouisione indigent, maior
cognitio haberi potest. Habenda est et-
iam ratio locorum visitandorū, prae-
cipue propter aëris intemperiem. Et
quia dictum est Visitationem nequaquā
faciendam esse, quando in actionibus,

Instru.
Visi. fol.
50.

functionibusue Parochialibus maximè
Parochi occupantur, etiā si lata sit Dioce-
sis: idē hac de causa scriptum est,
intermittēdas esse visitationes per octo
dies ante, & post Pascha Resurrectio-
nis, & rursus à festo Ascensionis usque
ad octauam Corporis Christi, nisi aliqua
urgentissima causa sit. Est etiam inter-
mittenda, seu complenda Visitatio à
Nativitate Domini usque ad congre-
gationem Vicariorum foraneorum ante
septuagesimam habendam: eo enim
tempore præparationi visitationis an-
ni ineuntis maximè incumbendum
est. Intermittenda quoque est visitatio
per quindecim dies ante Synodum, quo
tempore Congregationes Visitatorum
frequenter haberi debent.

C A P V T V.

Quando autem quis visitare dicatur.

QVANDO autem quis visitare dicatur videndum est: hoc enim ultra
causam procreationis scire expedit: quia
aliquando Canonici Visitatores depu-
tantur, qui pro interessentibus in choro
haberi solent quando visitant, vel visita-
tionis occasione eo tempore impediun-
tur, occupanturne. Est ergo communis
Doctorum conclusio, quod quis dicitur
visitare, quando pro negotio communi,
pro cultu diuino, & pro animarum sa-
lute vadit; Ideo si Prælatus vidit ad loca
visitanda gratia consignandi, vel confir-
mandi pueros tantum, vel consecrandi
Ecclesiam, vel pro Clericis ordinandis,
vel similibus, vel pro quocunque alio
communi negotio, vel quia multos tan-
git, intelligitur visitare. Item vbi sit ali-
quid pro animarum salute, aut pro cultu

Arch.
& alij in
d. s. i.

Diuino, ampliando, vel pro statu Eccle-
sie melius reformando, secus autem
quando vadit pro expeditione causa-
rum; ita dicunt simpliciter Doct. Ego
vero arbitror visitationem, accipi bifariam,
in proposito, strictè videlicet, &
secundum communem usum loquendi,
& largè; & distinguendum esse inter ca-
sus latè aut strictè interpretandos; & vbi
facienda esset lata interpretatio Episco-
pus vadens causa confirmandi pueros,
Ecclesiā cōsecrandi, ordines conferendi,
posset dici visitare, secus vbi facienda
esset stricta interpretatio, ut vbi esset
præiudicium tertij; Ideo in S. Cong. Conc.
Trid declaratum fuisse dicitur in vna
Tuderi. Episcopū exeuntem per oppida,
ut tantū Sacramentum Confirmationis
cōferat non esse procurandum, licet multi